

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/18/2021
Identifikačné číslo spisu: 1109234768
Dátum vydania rozhodnutia: 24.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1109234768.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Mgr. Z. M., nar. X.X.XXXX, bytom U., zastúpený JUDr. Marianna Bérešová - Kohútová, advokátka, so sídlom Štefánikova 47, Bratislava, proti žalovanému 1/ Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo námestie 3, Bratislava, IČO: 00 686 930, žalovanému 2/ ALONEX, s.r.o., naposledy so sídlom Mládežnícka 2172, Považská Bystrica, IČO: 36 316 229, (ex offio výmaz dňa 11.10.2019) zast. JUDr. Mgr. Dušan Divko, MBA, advokát, so sídlom Šoltésovej 346/1, Považská Bystrica, o zaplatenie sumy 829,52 eur, vedenom na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 28Cb/210/2009, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/176/2017-216 z 24. mája 2018, takto

rozhodol:

I. Dovolacie konanie z a s t a v u j e .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 28Cb/210/2009-178 zo dňa 22.3.2017 v prvom výroku žalobu zamietol. Druhým výrokom určil, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 1/ a žalovanému 2/ náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 829,52 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Žalobu odôvodnil skutočnosťou, že dňa 11.9.2006 okolo cca 14.00 hod. neznámy páchatel' odcudzil žalobcovi peňaženku s osobnými dokladmi v obchodnom centre POLUS v Bratislave. Medzi ukradnutými vecami bola aj kreditná karta vydaná žalovaným 1/ v prospech žalobcu. Dňa 11.9.2006 v čase o 14.26 hod. bola ukradnutou žalobcovou súkromnou kreditnou kartou VISA uskutočnená neoprávnená nákupná transakcia u žalovaného 2/ vo výške 24.990,- Sk, t.j. 829,52 eur. Transakcia bola vykonaná v predajni žalovaného 2/ nachádzajúcej sa na Trenčianskej ulici v Bratislave, pričom táto bola neoprávnené vykonaná na ťarchu žalobcu. Autorizácia kreditnej platobnej karty žalobcu bola nastavená na povinnosť kontroly vlastnoručného podpisu žalobcu pri každom jej použití na účtovnom doklade, pričom namietaná transakcia podľa žalobcu takto autorizovaná nebola. Konštatoval, že v súvislosti s predmetnou transakciou nebola splnená jedna

zo základných zmluvných podmienok na vykonanie predmetnej transakcie na ťarchu žalobcu. Pri kontrole autorizácie bankovej karty žalobcu došlo najprv k porušeniu právnych povinností zo strany žalovaného 2/ tým, že vôbec, resp. nesprávne, overil pravosť podpisu osoby, ktorá na daný úkon ukradnutú bankovú kartu žalobcu použila, a zároveň pochybil a nesplnil si svoje zmluvné povinnosti aj žalovaný 1/, keďže nezabezpečil u svojho obchodníka - zmluvného partnera náležitú, správnu a korektnú autorizáciu predmetnej transakcie. Týmto konaním žalovaných bola žalobcovi spôsobená škoda vo výške žalovanej istiny 829,52 eur.

3. Súd prvej inštancie primárne skúmal, či si žalobca v danom prípade uplatnil svoje právo včas. Žalobca podal návrh na súd dňa 21.9.2009, skutok (krádež) sa stal dňa 11.9.2006, t.j. viac ako 3 roky pred podaním žaloby na súd. Súd prvej inštancie zohľadnil ust. § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že žalobca je vo vzťahu k žalovanému 1/ spotrebiteľom a vo vzťahu k žalovanému 2/ nebol preukázaný jeho obchodnoprávny vzťah k žalobcovi. Obaja žalovaní v konaní vzniesli námietku premlčania. Súd prvej inštancie mal za to, že nebolo preukázané úmyselné konanie žalovaných, preto žalobu z dôvodu premlčania v trojročnej premlčacej lehote v celom rozsahu zamietol.

4. O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 1Cob/176/2017-216 zo dňa 24. mája 2018, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v prvom výroku vo vzťahu k žalovanému 2/ vo veci samej ako aj v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania potvrdil. Druhým výrokom žalovanému 2/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi vo výške 100%. Posledným výrokom rozhodol tak, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému 1/ zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

5. Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny vo vzťahu k žalovanému 2/, kde súd prvej inštancie vo vzťahu k tejto strane sporu dostatočne zistil skutkový stav, správne vyhodnotil vykonané dôkazy a vec voči nemu posúdil správne aj po právnej stránke. Súd prvej inštancie správne ustálil, že žalobca vo vzťahu k žalovanému 2/ nie je v žiadnom obchodnoprávnom vzťahu. V konaní bolo preukázané, že podľa štandardných zvyklostí v prípade platiaceho zákazníka, ktorý je držiteľom nepinovej karty, potvrdzuje držiteľ karty správnosť údajov na potvrdenke podpisom, ktorý sa musí zhodovať s podpisom na platobnej karte. Celý proces autorizácie, identifikácie platby spočíva v tom, že sa porovná podpis, ktorý je uvedený na zadnej strane platobnej karty s podpisom na účtenke. Žalovaný 2/ tvrdil, že podpis platiaceho zákazníka platobnou kartou VISA sa zhodoval s podpisom uvedeným na zadnej strane karty, tým nevznikla žiadna pochybnosť, a platba bola elektronicky autorizovaná a žalovanému 2/ bolo za tovar zaplatené. Žalobca tieto skutočnosti žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil.

6. Vo vzťahu k žalovanému 1/ odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu, že súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu dospel k nesprávnym právnym záverom. Súd prvej inštancie ustálil, že žalobca je vo vzťahu k žalovanému 1/ spotrebiteľom, pričom posudzoval právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným 1/ ako vzťah zodpovednostný podľa § 420 ods. 1 a 2 OZ, ako nárok žalobcu na náhradu škody. Primárne sa zaoberal otázkou, či žalobca v danom prípade uplatnil svoje právo na náhradu škody včas. S týmto záverom odvolací súd nesúhlasil, resp. ho vyhodnotil za predčasný. Podľa odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie nezaoberal dôsledne otázkou, či vzťah medzi žalobcom a žalovaným 1/ je vzťahom spotrebiteľským.

7. Na záver uviedol, že v prípade, ak súd prvej inštancie po doplnení dokazovania dospeje k záveru, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným 1/ je vzťahom spotrebiteľským, je nevyhnutné ust. § 52 ods. 2 OZ aplikovať v prípade spotrebiteľa len v prípade, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Keďže súd prvej inštancie vo vzťahu k

žalovanému 1/ zamietol návrh len z dôvodu premlčania nároku, nakoľko vyhodnotil bez ďalšieho vzťah medzi žalobcom a žalovaným 1/ ako vzťah spotrebiteľský a aplikoval na daný právny vzťah 3-ročnú premlčaciu lehotu a ďalšími aspektmi uplatneného nároku sa preto nezaoberal. Odvolací súd mal za to, že pokiaľ súd prvej inštancie dospeje k záveru, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným 1/ je vzťahom obchodnoprávnym, na ktorý sa vzťahuje ust. § 397 Obchodného zákonníka, teda 4-ročná premlčacia lehota, bude sa zaoberať aj samotným uplatneným nárokom, a teda či došlo zo strany žalovaného 1/ k porušeniu zmluvných povinností a tým vzniku škody na strane žalobcu.

8. Proti prvému a druhému výroku rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, v ktorom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolačný súd“) rozsudok Krajského súdu v Bratislave v napadnutej časti, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci. Zároveň dovolateľ požiadal o odklad vykonateľnosti napadnutých výrokov rozhodnutia odvolacieho súdu.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci, t. j. podmienky konania (§ 161 CSP).

10. Podľa ust. § 161 ods. 1 a 2 CSP súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

11. Podľa ust. § 61 CSP má procesnú subjektivitu ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

12. Podľa ust. § 62 CSP ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

13. Podľa ust. § 64 CSP ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

14. Podľa ust. § 66 CSP ak strata procesnej subjektivity nastane až po vyhlásení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, postupuje súd podľa § 63 a § 64; vyhláseným rozhodnutím zostáva súd viazaný.

15. Spôsobilosť byť účastníkom konania je jednou zo základných podmienok konania. Rozumie sa ňou mať procesné práva a povinnosti, ktoré zákon účastníkovi priznáva. Zákon odkazuje na hmotné právo, preto procesnoprávna subjektivita splyva so subjektivitou hmotnoprávnou. Otázkou hmotnoprávnej subjektivity rieši Občiansky zákonník, resp. Obchodný zákonník.

16. V zmysle ust. § 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby, medzi ktoré patria aj obchodné spoločnosti. Túto spôsobilosť majú od svojho vzniku a táto spôsobilosť zaniká až dňom ich zániku, t.j. výmazom z príslušného registra alebo spôsobom určeným v osobitnom zákone.

17. Podľa ust. § 68 ods. 1 Obchodného zákonníka spoločnosť zaniká ku dňu výmazu z obchodného registra, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Trenčín, oddiel : Sro, vložka číslo 12420/R vyplýva, že rozhodnutím Okresného súdu Trenčín č. k. 22CbR/77/218-26 zo dňa 29.5.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 2.7.2019 súd zrušil bez likvidácie spoločnosť ALONEX, s.r.o., so sídlom Mládežnícka 2172, Považská Bystrica ,

IČO: 36 316 229 a následne dňa 11.10.2019 súd vykonal (ex offo) výmaz spoločnosti podľa § 8a ods. 1 písm. c/ zákona č. 530/2003 Z.z. o obchodnom registri v znení neskorších predpisov.

19. Keďže žalovaný 2/ v priebehu dovolacieho konania zanikol bez právneho nástupcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ust. § 438 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 62, § 64 a § 66 CSP dovolacie konanie zastavil.

20. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.